

det er en Sag, der efter min Formening alene hører hjemme, som alle Bevillingsager, under Finantsloven, og jeg har kun tilladt mig disse Ytringer for at motivere, hvorfor jeg ikke kan være med til at støtte det foreliggende Lovforslag.

Winther: Det er i samme Retning, som det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgfreds (Bjessen) udtalte sig, at mine Ytringer skulle gaa. Jeg har i mange Aar som Medlem af Finantsudvalget været med til at stille Forslag om, at en saadan Sammenlægning som den her omtalte skulde ske, men jeg tør paastaa, at der i tidligere Tid aldrig har været tænkt paa, at den skulde ske paa den Maade og ad den Vej, her er paapeget. Det er ikke i 1857—58, da denne Sag først blev sat i Bevægelse med Hensyn til Kommunitetet og Universitetet, faldet Noget ind, at den skulde afgøres ved en Lov, men dengang tænkte man kun paa, at det skulde være igennem Finantsloven, at Bestemmelser af denne Art bleve tagne. Derom foreligger der flere Udtalelser, og hvad nu den tredie Anstalt angaar, som ogsaa her er bleven medoptagen i Loven, nemlig den polytekniske Lærestiftelse, ser man af en Betænkning fra 8de Samling 1856—57, netop denne Tanke bestemt udtrykt. Der staar nemlig i Finantsudvalgets Betænkning, Tillæg B. Sp. 57—58, at Udvalget maa „udtale sig for saadanne Forandringer i Lærestiftelsens Reglement, hvorved Anvendelsen af Lærestiftelsens Indtægter væsentligt bindes alene ved Finantsloven“. Man har ikke dengang tænkt sig, at der skulde gives en særlig Lov, hvorved der i saa Henseende gjordes nogen Indskrænkning i Bevillingsmyndighedens Raadighed over denne Anstalt, og jeg tør paastaa, at den samme Tankegang gjaldt med Hensyn til de to andre Anstalter, Universitetet og Kommunitetet. Jeg er altsaa principmæssig imod denne Lov, og angaaende den Del af Sagen, der er bleven omtalt af det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgfreds (Bjessen), kan jeg slutte mig til ham; dette vil jeg derfor ikke opholde. Det ærede Thing med yderligere at udvikle, men jeg vil kun endnu gjøre et Par korte Bemær-

ninger. Min Tanke gaar altsaa ud paa, at det er et vigtigt Formaal, Loven har sat sig, nemlig at ville sammenbrage disse tre Anstalters Midler, men jeg mener, at Sammenbragningen maa kunne ske ganske ligefremt og simpelt gennem Finantsloven. Dernæst kommer det andet store Spørgsmaal, om man dog ikke engang kunde komme til det Resultat, at forvandle disse Fonds fra at være Dele af en særlig Finantsbestyrelse til at komme ind under den almindelige Finantsbestyrelse. Det forekommer mig at være saa rimeligt og naturligt, i Særdeleshed da der er en hel Del Domænebestyrelser under samme Ministerium, at man lod hele den Deling af Bestyrelsen af ensartede Gjenstande ophøre, som her vedligeholdes gennem Kultusministeriet. Der er imidlertid endnu en mere almindelig Side ved Sagen. Den sidste Bestemmelse i Loven viser mig ogsaa her den store finantsielle Forskjel, der er mellem Kultusministerens Betragtning af denne Sag og den, jeg har af denne samt af en lignende Sag. Dengang Præstelønningsloven var forelagt her i Thinget, var der nemlig ligeledes fra Ministeriets Side fremsat en Bestemmelse om, at Præstelønnernes Midler skulde opføres paa Finantsloven, men at den største Del af dem skulde anvendes ganske overensstemmende med en særlig Lov, som altsaa var den normgivende i saa Henseende; og som Rigsdagen ikke kunde være ved, uden at denne Lov ogsaa kunde opnaa en Forandring gennem Landstingets og Regeringens Medvirken. Der var ganske vist forbeholdt en lille bitte Del til Raadighed for den direkte Bevillingsmyndighed — jeg mener hermed den, der udøves gennem Finantsloven, som skal behandles først i Folkethinget — men det skete dog med den Indskrænkning, at Bevillingen ikke maatte anvendes til andre Formaal end netop dem, der henhørte under denne Lovs særlige Bestemmelser. Om ogsaa Bevillingsmyndigheden fandt, at der var Anledning til at anvende en Del af de tidligere til Understøttelse for Statskirken anvendte Midler til andre Statsøiemed, maatte det ikke kunne ske, uden at man først kunde faae en Lovforandring i den saakaldte Præstelønningslov. Se, det er det, som kommer igjen i